
Noveengebeden

CPAG-Wederdienst

Verzameling van noveengebeden voor diverse doelgroepen uit de map 'Aan Don Bosco te danken. Vieringen voor salesiaanse feesten'.
De bron van de teksten werd waar mogelijk vermeld.

**samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven**

NOVEENGEBED	<u>3</u>
DE GESCHIEDENIS AAN HET WOORD	<u>4</u>
EEN MAN DIE VAN MENSEN HIELD	<u>4</u>
EEN MAN UIT HET VOLK	<u>6</u>
EEN MAN DIE VERTROUWEN SCHONK	<u>8</u>
EEN MAN DIE NIEMAND WEGSTUURDE	<u>10</u>
EEN MAN VOOR MENSEN	<u>12</u>
EEN MAN DIE HARTEN VEROVERDE	<u>14</u>
EEN MAN VAN GOD	<u>16</u>
EEN MAN MET WERELDWIJDE AANDACHT	<u>18</u>
EEN MAN VAN VERTROUWEN	<u>20</u>
NEGEN DAGEN IN HET SPOOR VAN DON BOSCO	<u>22</u>
GOOCHELKUNST	<u>22</u>
INZET VOOR ANDEREN	<u>23</u>
DON BOSCO WERELDWIJD	<u>24</u>
EEN DIEP VERTROUWEN	<u>25</u>
BANGE HAZEN KAN IK MISSEN	<u>26</u>
VAN MENSEN HOUDEN	<u>27</u>
DON BOSCO EN MARIA	<u>28</u>
THUIS BIJ DON BOSCO	<u>29</u>
DON BOSCO HAD WEL LEF	<u>30</u>
KLASGEBEDEN VOOR DE NOVEEN VAN DON BOSCO	<u>32</u>
DON BOSCONOVEEN IN DE KLAS	<u>35</u>
EEN BLIJE HEILIGE	<u>35</u>
HET BEGON MET EEN DROOM	<u>35</u>
EEN DROOM WORDT ROEPING	<u>36</u>
VADER VAN VERLATEN JONGEREN	<u>36</u>
VERTROUWEN GEEFT LEVENSKRACHT	<u>37</u>
EEN ROTSVAST FUNDAMENT	<u>37</u>
DE WAARDE VAN EEN MOEDER	<u>38</u>
PLAATS VOOR VELEN	<u>38</u>
TESTAMENT AAN ZIJN JONGENS	<u>39</u>
DON BOSCO, INSPIRATIE VOOR CHRISTENEN VAN VANDAAG	<u>39</u>
DON BOSCO, GOED NIEUWS VOOR DE JEUGD	<u>41</u>
JAN BOSCO ... DON BOSCO	<u>41</u>
EEN MOEILIJKE JEUGD	<u>42</u>
KIEZEN VOOR JONGEREN	<u>42</u>
WEINIG BEGRIP	<u>43</u>
BIJ DON BOSCO THUIS	<u>43</u>
EEN EIGEN CONGREGATIE	<u>44</u>
NIETS IS HEM TEVEEL	<u>44</u>
EEN WERELDWIJDE FAMILIE	<u>45</u>
EEN EN AL VERTROUWEN	<u>46</u>

NOVEENGEBED

Op de kalender van de salesiaanse feestdagen staan ongetwijfeld het feest van Maria op 8 december, het Don Boscofeest, het feest van Dominiek Savio, Maria Mazzarello en de viering van Maria Hulp der Christen in de maand mei. Bij het feest van Don Bosco en van Maria Hulp der Christenen bestaat in de salesiaanse wereld de gewoonte ze door een noveen te laten voorafgaan.

Noveen komt van het Latijnse 'novem', wat negen betekent. Zoals wij ze nu kennen, is ze een volksdevotie, waarbij gelovigen zich gedurende negen dagen biddend tot God richten om, meestal via de voorspraak van een heilige, een bepaalde gunst te verkrijgen of om zich op een belangrijke feestdag of gebeurtenis voor te bereiden.

De achtergronden van dit christelijk gebruik zijn moeilijk te achterhalen. Waarom precies dat getal 9? Is het te verklaren tegen de achtergrond van 10, het getal van de volmaaktheid, zodat 9 dan, als mindere, symbool staat voor de menselijke gebrokenheid, de ellende van de mens en zijn sterfelijkheid? Het blijft een vraag. Waarom zouden we het dan niet interpreteren als de uitdrukking van een bijzonder vertrouwd bidden? Wat Jezus in het evangelie toch ook aangeprezen en beklemtoond heeft.

Want dan blijft toch de kernbeleving van dit volksvroom gebruik, nl. dat gelovigen, via de heilige, hun vertrouwen op God uitspreken en niet hun vertrouwen op de haast magische kracht van het negental. Die negen dagen moeten daarom gezien worden als een middel en niet als een doel op zich.

Don Bosco had dit ook zo verstaan. Voor hem en voor zijn jongeren waren het zeker gelegenheden om het opvoeden tot rechtschapen burgers en goede christenen extra te beklemtonen. Hij deed zijn jongeren heel zeker vurig bidden, zoals hij dat graag zei, maar hij gaf hun ook aandachtspunten mee om te groeien in schoonmenselijkheid en in edelmoedige inzet in het leven van elke dag. Zo verbond hij 'geloof en leven'.

DE GESCHIEDENIS AAN HET WOORD

EEN MAN DIE VAN MENSEN HIELD

De geschiedenis aan het woord

1843. Don Bosco stapt een kapperszaak binnen. Een klein ventje van 11 jaar komt hem inzepen, Carlo Gostini. Don Bosco is een van zijn eerste klanten. Hij laat zich - tot grote ontsteltenis van de baas van het salon - ook scheren.

De kleine trilt als een espenblad van schrik: dat heeft hij nog nooit gedaan. Don Bosco raakt veilig en wel zijn baard kwijt en de jongen glundert als een volmaakte kapper.

Enkele maanden later zit de jongen op straat: zijn vader en moeder zijn gestorven en de baas heeft hem weggestuurd. Don Bosco komt hem tegen in de stad en neemt hem in zijn huis op. 'Kom mee', zegt hij, 'ik ben maar een arme priester maar zolang ik één stukje brood heb, zal ik het met je delen'. Carlo bleef meer dan vijftig jaar bij hem. Nog jaren na de dood van Don Bosco, zei hij telkens opnieuw: 'Hij hield heel veel van mij'.

Naar Teresio Bosco, blz. 191-192.

Een man die van mensen hield

Don Bosco was een man die van mensen hield,
van jonge mensen vooral,
en hij deed dat zo dat velen konden zeggen:
hij hield van mij alsof ik er alleen was.
Dit kwam omdat hij nooit iemand in de steek liet,
omdat hij ook zijn laatste stuk brood kon delen.
Zijn huis, zijn kamer, zijn matras, zijn zetel ...
Hij kon het allemaal afstaan als het om jonge mensen ging.
Zijn liefde was geen vroom gebaar,
geen ver evangelie, geen gezochte naastenliefde,
maar een warm hart, echte ontroering
en doorleefde aandacht in de vorm van zijn laatste stuk brood.

Liefde,
we dragen ze allen in ons vaandel,
verpakken ze gemakkelijk in mooie woorden,
maar we kijken weg over de schouders heen
van wie geen brood, geen vriend,
geen huis, geen toekomst heeft.
Ook vandaag zouden mensen van ons zeggen:
'Hij hield heel veel van mij'
als we begonnen met een stuk brood en een warme vraag van interesse,
als we handelden zoals Don Bosco handelde.

Gebed om af te sluiten

Wij bewonderen mensen
die leven voor de anderen,
die in doen en laten getuigen
van een aanstekelijke liefde en toewijding.

En wij bidden:

Heer God,

dat wij zulke mensen mogen worden,
dat ook ons leven getekend mag worden
door de inzet en de trouw voor elkaar.

Laat ons dit leren van Don Bosco in deze dagen
waarop onze aandacht meer naar hem gericht is.

EEN MAN UIT HET VOLK

De geschiedenis aan het woord

Turiijn 1850. Er leven sterke spanningen tussen katholieken en vrijzinnigen. De aartsbisschop is nog maar net terug uit ballingschap of er worden een serie wetten goedgekeurd die de kerkelijke voorrechten beknotten. De reactie van de kerkelijke instantie is niet mals. Het gaat hard tegen hard. Niet alleen in het parlement maar ook op straat.

In de straten van Turiijn ontstaan geregeld relletjes. Kloosterorden worden uitgewezen, de bisschop wordt opnieuw gevangen gezet, daarna verbannen. Benden bestormen de kloosters van de stad.

Op 14 augustus zal ook het patronaat van Don Bosco aangevallen worden. Maar een vriend heeft hem gewaarschuwd en aangeraden te vertrekken met zijn jongens. Don Bosco blijft en wacht af. In de late namiddag trekt een nerveuze bende naar de buitenwijken van de stad waar het patronaat ligt. Er is iemand bij die Don Bosco kent en die veel aan hem te danken heeft. Hij houdt de groep tegen en zegt: 'Wij doen er verkeerd aan het patronaat aan te vallen. Er zijn daar alleen arme jongens en een priester die hun te eten geeft. Don Bosco is iemand uit het volk, net als wij. Hem moeten wij niet aanvallen'.

De groep slaat een andere weg in en laat Don Bosco met rust.

Naar Teresio Bosco blz. 237-239.

Een man uit het volk

Een man uit het volk, zo was Don Bosco.

De armoede en de ontbering van zijn jeugd,
de dagelijkse inspanning om eten en drinken,
de geur van het veld ...

hij heeft het nooit vergeten.

Toen heel het maatschappelijk leven
nog beheerst en geleid werd

door de gegoede klasse en mensen van aanzien,

stichtte hij patronaten voor volksjongens

en lanceerde de idee dat de priester van de toekomst

uit het volk moest komen,

het gewone volk dat stilaan mondig werd

in de groeiende industrialisering.

Toen rond priester en kerk

nog een aureool hing van plechtstatigheid en afstand

ging hij onder de jongens leven, direct en nabij,

speelde hun spel en sprak hun taal,

deelde hun eten en bad met hun gebeden.

Man uit het volk, met de eenvoud van het dagelijks leven,

dat kunnen ook wij zijn

wanneer wij aandacht hebben voor wat mensen ter harte gaat,

wanneer wij zorg dragen dat kleinen en kanslozen
in onze kring aan hun trekken komen.
Man uit het volk, zo was Don Bosco. En wij?

Gebod om af te sluiten

Mensen worden
met aandacht voor de eenvoudigen,
de kleinen, de geringen.
Het is een eeuwenoude evangelische boodschap.
Wij bidden u, God,
dat deze levenshouding ons eigen mag worden,
dat wij ons daarbij laten leiden door het voorbeeld van Don Bosco,
een man uit het volk.
Laat ook onze aandacht voor elkaar
daardoor getekend worden. Amen.

EEN MAN DIE VERTROUWEN SCHONK

De geschiedenis aan het woord

Om te beantwoorden aan de nood aan colleges, vooral voor eenvoudige jongens uit het arbeidsmidden, begon Don Bosco vanaf een zeker ogenblik met de uitbouw van verscheidene colleges rond Turijn. Hij had geen professoren of leerkrachten om er les te geven. Hij had enkel patronaatsjongens en een groep jonge salesianen in opleiding. Hoe loste hij dit op?

In 1864 werd het college van Lanzo geopend. Don Bosco stuurde er don Ruffino (24 jaar) als directeur naartoe samen met zeven priesterstudenten. In 1870 opende het college van Alassio zijn deuren. Directeur was don Cerruti, 26 jaar. In 1877 werd een tehuis geopend in Marassi, dat een jaar later naar Sampierdarena overgebracht werd. Directeur was don Albera, 26 jaar...

Vroeger reeds had hij Michel Rua verantwoordelijk gemaakt voor zijn tweede zondagspatronaat. Hij was toen 17...

Of zoals in 1849. Don Bosco had al een dertigtal jongens in zijn huis opgenomen. Voor meer was er geen plaats. En de huisvesting was magertjes. Het merendeel sliep op een strozak. Voor dertig man was er ook hulp nodig. Giuseppe Buzzetti moest het geld van de gemeenschap bijhouden, en econoom spelen. Hij was toen 17 jaar. Hij zelf stond nog het meest verbaasd over het vertrouwen van Don Bosco.

Naar Teresio Bosco, blz.371-372; 231.

Een man die vertrouwen schonk

Vertrouwen geven, dat kon Don Bosco,
onverhoeds, onverwachts, vermetel soms;
mensen oproepen en uitdagen en zeggen:
jij kunt het! Ik weet dat jij het kunt!

Jonge mensen opnemen
in zijn eigen enthousiasme en overtuiging
en hen verwarmen met zijn eigen dromen,
deelgenoot maken van zijn plannen.
Er werd iets wakker in hen,
verbazing werd zekerheid,
twijfel werd kunde.
Aanstekelijk werkte het
op die jonge handen en harten.
Want dat was het wonder:
zij begonnen in hun eigen kunnen te geloven
en groeiden boven zichzelf uit
en deden ongehoorde dingen.
Zij werden Don Bosco's armen op andere plaatsen,
een verlengstuk van zijn liefde.

Vertrouwen geven, niet uitkijken naar jaren,
niet luisteren naar het ongeloof van de buitenstaander
maar zijn mensen in de ogen kijken
en fascineren met zijn plannen, dat deed Don Bosco.

Hij had een rotsvast geloof
in de goede wil van zijn jonge medewerkers
en een aanstekelijke overtuiging
die wonderen verrichte

Zo maakte hij van straatjongens priesters
en van spelende patronaatsgasten leraars.
Zo maakten hij van onmondigen vlotte sprekers
en van angstige knapen kerels die durfden aanpakken.

Zo was Don Bosco.
Zo leeft hij verder, ook vandaag,
waar wij hetzelfde vertrouwen durven te schenken,
waar wij geloven in de goedheid van de medemens
en achter holle woorden hun eerlijke bedoeling ontdekken.
Waar wij vertrouwen geven en zeggen: jij kunt het!
die inzet in de jeugdbeweging,
die studierichting,
die vriendschap,
dat gesprek met je ouders,
die roeping.
Jij kunt het!

Gebod om af te sluiten

Heer God,
wij zijn uw mensen, wij met zijn allen.
En in iedereen van ons steken goede mogelijkheden
en verborgen talenten.
Laat ons vertrouwen schenken aan onze medemensen
zodat het goede in hen
tot vruchtbaar leven kan komen.

EEN MAN DIE NIEMAND WEGSTUURDE

De geschiedenis aan het woord

Een avond in mei 1867. Het regent pijpenstelen. Een jongen van 15, doodmoe en verkleumd, staat op de deur te bonken. Don Bosco laat hem binnen, geeft wat te eten en laat de jongen zich warmen en drogen aan het vuur in de keuken. En dan?

De jongen heeft geen thuis, geen geld, geen onderkomen. De vorige weken had Don Bosco nog enkele jongens in zijn huis opgenomen. Ze waren met dekens en al wat ze vonden en konden dragen, vertrokken. Hij kijkt naar deze schamele jongen. Wat te doen?

De jongen snikt zachtjes: 'Stuur me niet weg'.

Don Bosco haalt de matras van zijn bed, legt ze op enkele stenen voor het vuur en zegt: 'Je mag hier blijven, zolang als het nodig is. Don Bosco zal je nooit wegsturen'.

Het is zijn eerste intern. Op het einde van het jaar zijn er zeven. Het zullen er duizenden worden.

Naar Teresio Bosco, blz. 190-191

Een man die niemand wegstuurde

Hij stuurde nooit iemand weg, nooit,
als men een beroep op hem deed.
Buiten, de straat en de eenzame nacht
waren vijanden waaraan hij geen mens overleverde.

Hij stuurde niemand weg
maar deed zijn deur altijd open
voor een verkleumde jongen van vijftien,
voor een woedende vader,
voor een ontmoedigd man en een berouwvolle zondaar,
voor een controlerende politieagent en een statige bisschop,
maar toch het liefst
voor een verkleumde jongen van vijftien.

Hij stuurde echt niemand weg
die als een eenzame aan zijn deur kwam kloppen.

Vandaag nog dolen mensen
door de straten van ons eigen leven
en kloppen aan de deur van ons hart.
Het kan een vriend zijn of een vreemde;
ook nu nog komt er warmte en vrede als we zeggen kunnen:
Kom binnen. We hebben je gezien.
Wij sturen nooit iemand weg.
Ook nu kunnen wij mensen gelukkig maken
en hun houvast bieden als we doen zoals Don Bosco.

Gebed om af te sluiten

Niemand wegsturen uit onze aandacht en genegenheid.

Dat is ook onze droom.

Laat ons, Heer God, dit ook leren
zoals Don Bosco het deed.

Laat nooit iemand tevergeefs
aan onze deur kloppen
als iemand een beroep op ons doet
of ons nodig heeft
maar laat ons worden een mens-voor-anderen.

EEN MAN VOOR MENSEN

De geschiedenis aan het woord

1860. Don Bosco heeft voor zijn werk veel mensen nodig. Iedere zondag 500 jongens in het patronaat, enkele scholen, een tijdschrift met 12.000 abonnees, dag- en avondonderwijs. Wie moet het werk doen? Er zijn zoveel mensen en handen nodig. Altijd is hij op zoek naar medewerkers van dichtbij of verder af.

Maar er zijn ook veel mensen die hem nodig hebben. Iedere dag staan ze aan zijn deur met hun klein en groot verdriet: jong en oud, arm en rijk, om te geven of te krijgen, om te vloeken of te bidden.

Iedere dag komen er precies meer, een eindeloze rij. Mensen op zoek naar geluk dat lag in een woord of een ogenblik aandacht van Don Bosco. Hij besteedde er uren tijd aan. Tegen 1860 waren ze zo talrijk dat hij van 9.00 tot 13.00 u. op zijn kamer vast zat, alleen maar luisterend naar mensen.

Naar Teresio Bosco, blz. 358.

Naar mensen luisteren

Naar mensen luisteren,
naar hun klein en groot verdriet,
dat kon Don Bosco.
Uren lang,
rustig en bedachtzaam
oor en hart zijn voor velen,
getuige van wondermooie dingen
en ook van diep menselijk leed.

Luisteren,
gewoon gekluisterd zitten op zijn stoel
en horen in dit volgend verhaal
hoe mensen proberen te leven,
en in een nieuw verhaal
hoe mensen verdrukt en vernederd worden.

Luisteren
en een hele wereld van zonde en onmacht,
van ruzie en twijfel,
van vreugde ook en toewijding
in zich opnemen:
even het leven delen van zoveel mensen
en ze dan weer uit handen geven
met de pijn niet alles te kunnen oplossen
en met de vreugde

even aandacht en liefde te zijn geweest.

Luisteren
en gelukkig zijn om iedere glimlach
waarmee een mens buiten ging
en verdrietig zijn om ieder vloek
waarmee de deur werd dichtgegooid.

Luisteren
en tijd maken voor mensen,
het doet ook ons gelijken op Don Bosco,
het doet ook ons mensen hun glimlach teruggeven.

Gebed om af te sluiten

Mensen worden
die kunnen luisteren
en met aandacht het leed van anderen kunnen delen,
dat willen wij proberen, Heer God,
naar het voorbeeld van Don Bosco
en met aandacht voor iedereen
die een luisterend hart nodig heeft.

EEN MAN DIE HARTEN VEROVERDE

De geschiedenis aan het woord

Eerste zondag van juli 1846. Na een moordende dag in het patronaat bij een verzengende hitte valt Don Bosco flauw. Hoesten, hevige ontsteking, voortdurend bloed opgeven. Ongetwijfeld had hij een longontsteking, een zeer ernstige ziekte in die tijd. Na een paar dagen luidde het oordeel: hopeloos! De laatste sacramenten werden hem toegediend.

Op de steigers van de kleine metselaars en in de werkplaatsen van de jonge mecaniciens ging het nieuws rond: 'Don Bosco gaat dood' - 's Avonds kwamen groepen angstige jongens naar het kamertje. Ze hadden hun vuile kleren nog aan en hun gezicht zat vol kalk. Ze hadden niet eens gegeten om naar Valdocco te hollen. Zij huilden en baden: 'Heer, laat hem niet sterven'.

Er waren jongens die op het werk in de gloeiende zon, geen slok water dronken om zijn genezing van de hemel af te dwingen. In de kerk van O.-L.-Vrouw van Troost losten de kleine metselaars elkaar dag en nacht af. Soms vielen hun ogen dicht van de slaap. Ze hadden twaalf uur werk achter de rug, maar ze hielden vol omdat Don Bosco niet mocht sterven...

Op een zondag omstreeks einde juli wandelde Don Bosco leunend op een stok naar het patronaat. De jongens vlogen hem tegemoet. De grootsten dwongen hem op een leunstoel te gaan zitten en droegen hem in triomf naar de binnenplaats. Ze zongen en huilden, die kleine vrienden van Don Bosco, en hij huilde met hen mee. Ze gingen naar de kapel en dankten samen de Heer. In een doodse stilte kon Don Bosco enkele woorden zeggen: Aan jullie heb ik mijn leven te danken. Maar jullie kunnen er zeker van zijn, vanaf dit ogenblik zal mijn leven helemaal voor jullie zijn.

Naar Teresio Bosco, blz. 174-175.

Een man die harten veroverde

Een man die harten veroverde,
zo was hij!
Zoveel betekende hij voor hen.
Nog geen vijf jaar was hij bezig
en hij had hun harten veroverd,
nog geen vijf jaar
en hij was alles voor zijn volkje,
meer dan hun zorg om werk,
meer dan hun vermoeidheid,
meer dan hun leven.

Zij vergaten hun angst en hun armoe
en met een spontaan gebaar vochten zij voor hem
met heel hun hebben en houden.
'Heer, laat hem niet sterven'.

Wat leefde er in hem?
Waar lag de charme van zijn persoon
dat zijn bestaan en leven
veiligheid en toekomst betekenden voor honderden jongeren?
Wat had hij gedaan dat
deze ongeletterde, onbeleeftde,
uitgebuite bende ging bidden,
smeken en huilen voor zijn leven?

Omdat zij zijn vreugde en zorg waren,
het doel van zijn bestaan.
Omdat hij zeggen kon:
'Mijn leven zal helemaal voor jullie zijn'.
Daar lag het geheim
van zijn onweerstaanbare aantrekkingskracht.

Wie vandaag zijn doen en laten afstemt op deze bewogenheid
en met hart en ziel wil houden van jonge mensen,
zal eenzelfde kracht uitstralen.
Wie vandaag aan jonge mensen warmte geeft,
houvast in hun zoeken,
wie haven wordt voor wie stuurloos zwalpt,
wie thuis wordt voor wie eenzaam is,
zal ook golven van enthousiasme wekken.

Gebed om af te sluiten

Heer God,
geef ons iets van de liefde van Don Bosco
zodat ook wij velen opnemen in ons hart
met warmte en genegenheid.
Laat ons zo omgaan
met mensen van onze kleine kring
en met mensen die door het grote leven
aan onze zorgen worden toevertrouwd.

EEN MAN VAN GOD

De geschiedenis aan het woord

Valdocco 1883. Don Bosco kreeg bezoek van een ernstige en bedachtzame jonge priester, Achille Ratti. Don Bosco praatte een tijd met hem en gaf alle inlichtingen waarnaar hij vroeg. Daarna zei hij: 'Doe alsof u thuis bent. Ik kan u niet vergezellen, maar u kunt gaan en staan in huis waar u wilt'.

De directeurs van de salesiaanse huizen waren op dat ogenblik in Valdocco in vergadering. Na het middagmaal, terwijl Don Bosco staande tegen de tafel leunde, begonnen zij allen hun moeilijkheden uit de doeken te doen. Don Ratti wilde zich terugtrekken, maar, merkwaardig genoeg, Don Bosco deed hem blijven.

Die ernstige, bedachtzame priester is later Paus Pius XI geworden. Toen hij eens de Romeinse seminaristen toesprak, herinnerde hij zich dat feit en vertelde: 'Het waren mannen die uit alle windstreken kwamen, ieder met zijn eigen moeilijkheden. En Don Bosco bleef staan alsof het een kwestie van een ogenblik was, luisterde naar alles, begreep alles en gaf antwoord op alles. Een man die aandacht schonk aan al wat rond hem gebeurde. Maar terzelfder tijd kreeg je de indruk dat het hem helemaal niet aanging en dat hij elders met zijn gedachten was. En dat was ook zo: hij was elders, hij was met God bezig. Toch had hij voor allen het goede woord. Het was een wonderlijke ervaring. Dat was het leven dat Don Bosco tijdens zijn voortdurende, opslorpemde bezigheden leidde, een leven in verbondenheid met God'.

Naar Teresio Bosco, blz. 473-474.

Een man van God

Een man van God,
zo moet men Don Bosco noemen.
In zijn overactief leven,
terwijl tientallen mensen aan zijn deur kwamen kloppen,
terwijl de zorg om zijn congregatie hem drukte,
tijdens de lange treinreizen door Frankrijk en Spanje
op zijn bedeltochten,
in de spannende maanden van onenigheid met zijn bisschop,
bij het onbegrip van vele gezagdragers
in maatschappij en Kerk,
tijdens het boeiend spel met zijn jongens
en in dagen van eenzaamheid en ontgoocheling,
altijd bleef God het centrum van zijn leven,
van zijn werken en zijn zwoegen.

Hij stond in een bruisende wereld
en was de speelbal van veel menselijke bemoeienis.
Toch leefde hij ook in een andere wereld,
die van God om wie het hem te doen was, zijn hele leven.
Daarom ook kon hij in alle omstandigheden

rustig en vol vrede blijven,
levend vanuit een innerlijke kracht,
die liefde van God.

Zulke mensen kunnen ook wij worden
als God voor ons
van dag tot dag
meer liefde en leven mag worden.

Gebed om af te sluiten

Laat ook ons plaats maken voor God in ons leven
zodat we niet verloren lopen in de drukte
en het jachtige gedoe van iedere dag.
Laat integendeel
ook ons
getuigen van een aanstekelijke vrede
omdat wij verankerd blijven
in zijn liefde
zoals Don Bosco dit was.

EEN MAN MET WERELDWIJDE AANDACHT

De geschiedenis aan het woord

14 december 1875. De eerste Salesianen gaan aan wal in Argentinië. Zij zijn met zijn tien onder leiding van don Cagliero. Zij komen terecht in een vreemde wereld en in een onoverzienbaar werkterrein. Naar Argentinië zijn de laatste decennia 300.000 arme Italianen uitgeweken. Zij zijn van geloof en Kerk vervreemd bij gebrek aan priesters. Hun kinderen weten niet meer of het zondag of weekdag is en kunnen zelfs geen kruisteken meer maken, stellen de salesianen tot hun verbazing vast bij het eerste contact.

Een onmetelijk werkterrein want iets verder verbergen zich de Indianenstammen in het oerwoud. Zij waren toen al het slachtoffer van de veroveringsdrang en het winstbejag van de blanken.

De keerzijde van de medaille is dat Don Bosco voor zijn werk in Italië tien van zijn beste mensen kwijt is. Het was een hele aderslating voor zijn activiteiten op het vasteland. In 1876 stuurt Don Bosco opnieuw 23 van zijn mensen naar Zuid-Amerika en het jaar daarop nog eens 18 onder wie acht salesianen die nog in opleiding zijn, amper twintig jaar oud.

Don Bosco's missiedroom is werkelijkheid geworden. En het is een vruchtbare droom geworden: toen hij stierf waren er al 750 salesianen in Zuid-Amerika verspreid over vijf landen. Dit was het resultaat van amper 13 jaren werk.

Naar Teresio Bosco, blz. 426-437.

Een man met wereldwijde aandacht

Zijn aandacht bleef niet beperkt
tot mensen en dingen in de buurt.
Hij wist, verderop, nog een wereld aanwezig.
En die wereld was méér voor hem
dan een onverschillig persbericht:
er leefden mensen, mannen en vrouwen, hele volken,
jongeren vooral die de kans niet kregen te groeien tot mens,
die in verdrukking leefden,
uitgebuit, in de hoek geduwd.

Ook naar hen ging zijn aandacht,
zijn priesterlijke bewogenheid.
Hij kon dromen, jong en enthousiast,
en zijn mensen bezielen om ver in de vreemde
kansen en bevrijding te bieden,
missionaris te zijn.

Dat is ook vandaag mogelijk

als onze aandacht verder gaat dan onze eigen kring;
als een TV-beeld over honger en uitbuiting
niet het zoveelste beeld in de rij is
maar ons hart raakt tot in de diepte.

Gebed om af te sluiten

Laat ook onze aandacht
verder gaan,
Heer God,
dan onze eigen buurt en groep.
Laat ons,
in het spoor van Don Bosco,
warme en daadwerkelijke interesse betonen
voor al wie in verdrukking leeft, veraf of dichtbij,
voor al wie geen kansen krijgt,
voor al wie de mogelijkheid niet heeft geboeid te worden
door een wereld van liefde en broederlijkheid
zoals het evangelie droomt.

EEN MAN VAN VERTROUWEN

De geschiedenis aan het woord

Februari 1851. Don Bosco is bijna tien jaar bezig met zijn werk, heeft iedere zondag de zorg over meer dan 500 jongens en dagelijks over een dertigtal internen. En hij heeft nog altijd geen vaste verblijfplaats. Hij huurt momenteel een schuur en een woning, die hij zo goed en zo kwaad als het ging heeft ingericht met zijn jongens. Maar van dag op dag kan de eigenaar hem op straat zetten en wat dan?

Daarom klampt hij de eigenaar aan om het geheel te kopen. Goed 1.500.000 fr., contant te betalen. Don Bosco bezit op dat ogenblik geen duizend frank. Toch slaat hij toe. 'Vergeet het niet', zegt de eigenaar, 'contant betalen of het wordt niets'.

Don Bosco weet niet waar kijken of wat doen: anderhalf miljoen! Diezelfde avond brengt iemand hem 500.000 fr. en 's anderendaags geeft iemand hem een miljoen te leen. Ongelooflijk en toch waar.

Naar Teresio Bosco, blz. 240-241.

Een man vol vertrouwen

Een man vol vertrouwen
die durfde doorgaan
ook als er geen uitzicht was,
die stappen durfde zetten
ook als er nog geen weg gebaad was.

Een man vol vertrouwen
die zich durfde engageren
ook als hij geen zekerheid had,
die verder deed
ook al had hij niet alle touwtjes in handen.

Een man vol vertrouwen
die niet opgaf als iets tegensloeg,
die niet altijd beredeneerde
of hij zijn vingers niet zou verbranden,
die zich niet liet leiden door angst of twijfel.

Een man vol vertrouwen die niet vroeg:
zal het gemakkelijk gaan
maar die risico's durfde nemen
vertrouwend op de goedheid van mensen en op die van God.

Een man van vertrouwen!
Hoe zou het leven zijn,

hoeveel vriendschap zou er groeien,
hoeveel toekomst ontluiken als wij zo waren!

Gebed om af te sluiten

Mensen met vertrouwen,
die een taak ter harte nemen
en niet op de vlucht gaan
wanneer het moeilijk wordt,
zo zouden wij willen zijn, Heer God.
Laat ons Don Bosco tot voorbeeld nemen
in zijn moedige overgave aan u
opdat ook wij tot meer liefde en geloof
kunnen komen.

Oasecentrum Don Bosco
Piet Stienaers

NEGEN DAGEN IN HET SPOOR VAN DON BOSCO

GOOCHELKUNST

Uit het leven gegrepen

In 1834 begon Don Bosco het laatste jaar van zijn middelbare studies. Daar het te ver was om elke dag naar huis te gaan, verbleef hij bij een kleermaker die dicht bij de school woonde. Wanneer hij 's avonds klaar was met zijn huistaken, leerde de kleermaker hem hoe hij kleren moest maken, knopen aannaaien en gescheurde kleren herstellen.

Dit zou hem later goed van pas komen toen er jongens bij hem kwamen kleermaker worden.

Om de kleermaker aangename dagen te bezorgen toonde Don Bosco af en toe zijn goochelkunstjes. Zo gebeurde het eens dat de kleermaker zijn hand in zijn zak stak en voelde hoe zijn geldstukken in kartonnen schijfjes veranderd waren. Op een andere dag had hij gasten uitgenodigd. Hij had voor hen een lekkere kip gebraden. Ondertussen had hij Don Bosco in 't oog gehouden; hij vreesde dat hij wel eens een grap zou kunnen uithalen.

En inderdaad, toen de kleermaker de pan op tafel zette en het deksel eraf nam, wipte een levende haan op tafel, die meteen begon te kraaien.

De kleermaker had er geen verklaring voor. Hij begon ernstig te twijfelen aan de goede bedoelingen van Don Bosco en dacht zelfs dat het een gevaarlijke tovenaar kon zijn. Daarom ging hij naar een priester in de stad en diende klacht in. De priester riep Don Bosco bij zich en stelde hem veel vragen over godsdienst en over anders dingen, maar ook over zijn 'toverkunst'.

Don Bosco kon op alle vragen een vlot en duidelijk antwoord geven. Hij legde ook uit hoe hij te werk gegaan was om zijn kunsten uit te halen bij de kleermaker. De priester zag dat de beschuldigde een eerlijk man was en geen kwade bedoelingen had; dat hij geen tovenaar was, maar wel een zeer handige goochelaar. Tenslotte moest Don Bosco nog een paar van zijn kunstjes uitleggen en laten zien; beiden konden er hartelijk om lachen.

Gebod om af te sluiten

Goede God,
Don Bosco hield van blije en opgewekte mensen.
Daarom zorgde hij voor sport, spel, zang en toneel.
Maak van ons een kleine clown,
ernstig als het moet
plezant als het mag,
met vreugde in het hart.
Maak van ons vreugdezaaiers,
die getuigen van hoop en vriendschap. Amen.

INZET VOOR ANDEREN

Uit het leven gegrepen

In 1854 verbreidde zich de cholera-epidemie over heel Europa. Ook de stad Turijn werd getroffen.

De armenbuurt van Valdocco - waarin Don Bosco's huis was werd het zwaarste getroffen. 800 inwoners werden besmet en 500 stierven binnen de maand. Don Bosco en zijn moeder, Margaritha hielpen onverdroten. Alle lakens, dekens, hemden enz., die ze maar in huis konden vinden, werden afgestaan aan de zieken in het noodhospitaal. De jongens van het oratorium moesten voorlopig maar op ruwe strozakken slapen. Al spoedig werd ook het tafellinnen weggeschonken om als lakens voor de zieken dienst te doen. En de stroom hulpbehoevenden bleef maar aanzwellen.

Toen kwam moeder Margaretha op een wat ongewone gedachte 'Kon men in zo'n noodsituatie ook niet gebruik maken van... Ze legde haar menig voor aan haar zoon. Don Bosco ging er onmiddellijk mee akkoord: aldaardoeken, lange witte gewaden, de koorklederen van de misdienaars, kortom alles wat men kon ontberen werd geknipt en hernaaid tot lakens, handdoeken, windels en zwachtels voor de vele zieken. Hoe meer de besmetting om zich heen greep, hoe meer verplegend personeel er nodig was. En dat is nu weer een heel kenmerkende reactie van Don Bosco: hij riep zijn jongens voor een gesprek samen, verklaarde hun de rampzalige situatie en belichtte de noodzaak zelfs hun leven te wagen in dienst van de zieken. 14 jongens meldden zich spontaan aan, en 30 anderen volgden de komende dagen. Toen in Turijn echter bekend werd dat Don Bosco's jongens in de bres gesprongen waren voor de zieken, hield de stroom verzoeken om hulp niet op. De dagregeling in het oratorium liep totaal in het honderd, zo was iedereen door de ziekdienst benomen.

16 nieuwe jongens - die hun beide ouders door de ziekte verloren hadden - werden in het oratorium opgenomen. En van zijn jonge vrijwilligers werd geen enkele door ziekte geveld. 'Dat heet Voorzienigheid', zei Don Bosco. Je moet maar vertrouwen hebben, niet?

Gebed om af te sluiten

Goede God,
maak van ons jonge mensen met veel inzet
leer ons solidair zijn met mensen die minder hebben dan wij.
Geef dat ook in ons liefde-voor-anderen moge groeien
want naar uw voorbeeld willen wij ons inzetten. Amen.

DON BOSCO WERELDWIJD

Uit het leven gegrepen

Don Bosco was altijd graag zelf missionaris geworden. In Turijn zelf was echter zoveel werk voor hem weggelegd, dat hij niet de tijd vond om dat plan uit te voeren. Eens op een nacht droomde hij van een ver land. Een groep mannen met vrolijke gezichten kwam op hem af. Ze hadden een stel jongens bij zich. Don Bosco begreep het. Hij moest een groep jonge medebroeders naar dat verre land sturen. Hij snuffelde wat in aardrijkskundeboeken en bevond dat dit droomland Patagonië (Vuurland - in het zuiden van Argentinië) moest zijn. Daar wonen indianen. Hij maakte een plannetje voor een eerste afreis op 11 november en schrijft zijn 170 medebroeders aan: wie zich kandidaat stelt mag mee. De oproep vindt gunstig onthaal: 10 kandidaten.

Eerst zullen ze ginds wat werken onder de Italiaanse inwijkelingen, zodat ze kunnen wennen aan de inlandse taal en gewoonten. Cagliari is de leider van de groep. Naast zes priesters gaan ook vier coadjuteurs (Salesianen die geen priester zijn) mee: Molinari, een muzikleraar, Gioia, meesterschoenmaker, Savini, meestertimmerman en Belmonte, portier in het huis van Don Bosco.

Belmonte was een zeer bedrijvig man. Tot het laatste ogenblik was hij druk bezig met het ontvangen van gasten, zodat ze hem moesten toeroepen: 'Laat alles vallen, Belmonte, over een half uurtje moeten we naar Genua vertrekken'. Daar lag de boot gemeerd, en die haalden ze maar nipt. Als hij goed op het schip zat, wilde hij zijn zakdoek bovenhalen om zijn medebroeders aan wal toe te wuiven. Daar voelt hij nog zijn sleutelbos in zijn zak zitten ! Met een forse zwaai kan hij ze nog net de kade opgooien.

'Typisch Belmonte', zuchten zijn medebroeders, wanneer ze de bos sleutels voor hun voeten zien vallen. Toch zijn ze fier op hun moedige kameraad, die zich naar dat verre land waagt: ze zullen hem nooit meer terugzien.

Gebed om af te sluiten

Heer Jezus,

Don Bosco stuurde zijn missionarissen uit
om in woorden en daden te getuigen van uw verrijzenis.

Wij bidden u voor alle missionarissen
dat zij met veel moed volharden in het werk dat zij doen.

Mogen wijzelf bezield worden zoals Don Bosco
om te bouwen aan een wereld van vrede en gerechtigheid. Amen.

EEN DIEP VERTROUWEN

Uit het leven gegrepen

We zijn in 1862. Don Bosco's werk breidt zich uit, doch het politiek klimaat in de streek van Turijn is zeer ongunstig voor Don Bosco en zijn werk. Hij wil dat zijn school door de staat erkend wordt. Omdat hij niet door de staat betaald wordt kan hij geen gediplomeerde leerkrachten in dienst nemen, tenzij vrijwilligers. Daardoor is Don Bosco genoodzaakt enkele van zijn priesterstudenten - die overigens al heel wat jaren universiteit achter de rug hebben, maar toch geen staatsdiploma hebben - in het humaniora-onderwijs in te schakelen.

Ridder Francesco Selmi, inspecteur van onderwijs te Turijn, laat niet na stappen te ondernemen om Don Bosco's scholen te doen sluiten.

In een nogal hevig gesprek kan Don Bosco hem ervan overtuigen dat hij zich louter voor amen en behoeftigen inspant. Mogen zij, die anders helemaal geen onderwijs krijgen, omdat de materiële middelen ontbreken, niet gevormd werden door vrijwilligers? Het studiepeil staat bovendien zeer hoog.

Te midden van deze woelige situatie, waar Don Bosco aan den lijve ondervindt hoe mensen hem echt tegenwerken, doet hij de volgende uitspraak: 'Mijn ondervinding is, hoe minder steun er van de zijde van de mensen komt, des te meer God zijn steun verleent'. Ook als anderen ontmoedigd raakten, zei Don Bosco: 'Als het uw werk is, Heer, zult u het ook steunen, als het mijn werk is, neem ik er genoeg mee dat het vergaat'. Don Bosco's werk is niet vergaan...

Gebed om af te sluiten

Heilige Don Bosco,
dag en nacht hebt gij voor jongeren gewerkt.
Door het vertrouwen in Gods werkende Geest
hebt gij het volgehouden.
Verkrijg voor ons de genade om elke dag te geloven
dat God ons zijn Geest zendt.
Zo zullen wij altijd de kracht en de moed hebben
om samen op weg te gaan. Amen.

BANGE HAZEN KAN IK MISSEN

Uit het leven gegrepen

Don Bosco weet de spannendste verhalen te verzinnen. Als hij in de klas staat, luisteren ze allen met open mond, klaarwakker. Ja, zelfs bij deze verstikkende hitte. Don Bosco geeft godsdienstonderricht in de kleine huiskapel. Het is stikkend warm. In de hoogblauwe lucht kwetteren de vogels hun vrolijkste liedjes. Het raam staat wijdopen. Alles ademt vrede. Maar dit rustige beeld bedriegt.

Van achter de tuinmuur loert een haveloze gestalte. Met koude, boosaardige ogen volgt hij de bewegingen van Don Bosco. Nu dient zich een gunstig ogenblik aan. Snel komt een geweerloop achter de muur te voorschijn. Met koele blik mikt hij naar de zwartgeklede gestalte in het lokaal.

Een onverhoedse knal verscheurt de stilte. Don Bosco wankelt en grijpt naar de lessenaar. Er heeft iemand geschoten', roepen een paar jongens. 'Daar', schreeuwen anderen en ze wijzen naar buiten, waar in de verte een man wegholt. Ontzet springen ze recht en snellen naar Don Bosco toe. Deze blijft rustig staan, wat bleekjes maar toch kalm. Warempel, een kogel is net langs hem heengevlogen: tussen zijn arm en zijn lichaam in, zonder hem te raken. Alleen zijn toga is wat geschonden. 'Dat was een grapje', zegt Don Bosco met vaste stem, de groep kalmerend. 'Een grapje van iemand zonder veel fatsoen. Ja, zo gaat het, als dommeriken met kogels spelen. Jammer van mijn toog. Het is mijn beste. Of liever het was mijn beste. Maar ... waar was ik juist gekomen, Luigi ?'

Gebed om af te sluiten

Heer Jezus,
leer ons oprecht de taal van de liefde spreken:
zo deed het Don Bosco, bewust en onvervalst.
Geef ons een eerlijke belangstelling
voor het wel en wee van onze vrienden.
Help ons elkaar bevorderen in echte liefde
dat ook wij er steun bij vinden.

VAN MENSEN HOUDEN

Uit het leven gegrepen

1843! Don Bosco stapt een kapperszaak binnen. Een klein ventje van 11 jaar komt hem inzepen, Carlo Gostini. Don Bosco is een van zijn eerste klanten. Hij laat zich - tot grote ontsteltenis van de baas van het salon - ook scheren.

De kleine trilt als een espenblad van schrik: dat heeft hij nog nooit gedaan. Don Bosco raakt veilig en wel zijn baard kwijt en de jongen glundert als een volmaakte kapper.

Enkele maanden later zit de jongen op straat: zijn vader en moeder zijn gestorven en de baas heeft hem weggestuurd. Don Bosco komt hem tegen in de stad en neemt hem in zijn huis op. 'Kom mee', zegt hij, 'ik ben maar een arme priester maar zolang ik één stukje brood heb, zal ik het met je delen'. Carlo bleef meer dan vijftig jaar bij hem. Nog jaren na de dood van Don Bosco, zei hij telkens opnieuw: 'Hij hield heel veel van mij'.

Naar Teresio Bosco, blz. 191-192.

Gebed om af te sluiten

Wij bewonderen mensen die leven voor de anderen,
die in doen en laten getuigen
van een aanstekelijke liefde en toewijding.

En wij bidden, Heer God,
dat wij zulke mensen mogen worden,
dat ook ons leven getekend mag worden
door de inzet en de trouw voor elkaar.

Laat ons dit leren van Don Bosco
in deze dagen waarop onze aandacht meer naar hem gericht is. Amen.

DON BOSCO EN MARIA

Uit het leven gegrepen

8 maart 1864. Talrijke eregasten en een paar honderd jongens verdringen zich op de bouwwerf naast het oratorium voor de eerste-steen-legging van de kerk van Maria Hulp der Christenen. Tijdens het welkomswordje verklaart Don Bosco met bewogen stem: "Deze achtste maart 1864 zal geschiedenis maken in ons werk. De eerste steen die wij hier oprichten doet werkelijk een droom in vervulling gaan. Reeds twintig jaar geleden, in 1844, zag ik hier in gedachten een prachtige kerk staan, die Maria voor zichzelf zou bouwen. Wij zijn hierbij slechts de werktuigen. In mijn droom zag ik een spreuk geschilderd in het koepelgewelf 'Van hier zal mijn roem uitstralen'. We mogen dus nog grote dingen verwachten.

Tijdens het kleine feestje achteraf - de steen wordt door allen goedkeurend bewonderd - komt de aannemer Buzzetti op de gelukkige Don Bosco af. 'Eerwaarde, proficiat! Maar mag ik na de vreugde even zakelijk worden?' 'Juist' valt Don Bosco hem in de rede, 'u wenst een eerste voorschot!' Tegelijk haalt hij zijn geldbeugel te voorschijn en schudt de hele inhoud in de open handen van Signor Buzzetti. Een schamele dertig lire valt eruit, belachelijk! 'Meer heb ik niet, mijn beste. Maar maak je geen zorgen, de Moeder Gods helpt ons wel verder'.

Hierop gaat Don Bosco op een andere gast af. De aannemer staat er onthutst bij. Zijn arbeiders horen hem mompelen: 'Dat kan hier plezierig worden.' Zonder middelen, maar met een grote dosis vermetelheid, was Don Bosco aan de plannen van zijn Mariabasiliek begonnen. Van bij de aanvang reeds - de aankoop van de bouwgrond - viel de vaak wonderlijke leiding van Maria te bespeuren. Van alle kanten kwamen giften toegestroomd. Er zaten bedragen tussen die tot op de lire de lopende rekeningen vereffenden, al was dat soms op de vervaldag zelf. Don Bosco's medehelpers geraakten hierbij in vertwijfeling, maar zelf liep hij er om het vrolijkst bij. 'Waarom je opwinden' placht hij te zeggen, 'ik ben hier slechts kassier van iemand anders.'

Gebed om af te sluiten

Maria,
bescherm in uw goedheid uw jeugd en jongeren in onze kleine wereld,
bemoedig alle moeders die met veel zorgen zitten,
bewaar allen die u nu al jaren vergeten zijn
en ook ons die nu tot u bidden.

THUIS BIJ DON BOSCO

Uit het leven gegrepen

Het was op een avond in mei 1847. De regen pletste naar beneden. Don Bosco en zijn moeder Margaritha hadden net gegeten. Plots werd er op de deur gebonsd. Don Bosco ging openmaken. Daar stond een jongen van ongeveer veertien jaar, drijfnat en sidderend van de kou. Al vlug zat de jongen bij het vuur waar hij zich kon opwarmen. Moeder Margaritha zette hem een bord dampende soep voor, en een stevig stuk brood.

Dan begon de jongen zijn trieste verhaal: ik ben een arme wees, mijn vader en mijn moeder zijn gestorven. Ik heb geen familie meer. Ik sta alleen, niemand zorgt voor mij. Ik had nog drie lire op zak, maar die heb ik al uitgegeven. Ik ben naar Turijn gekomen om werk te zoeken als metselaarsknecht, maar niemand heeft werk voor mij. Niets heb ik nog te eten, en ik heb geen thuis en geen geld meer. Zou ik misschien hier kunnen overnachten bij u?

Don Bosco twijfelde even, want onlangs had hij nog eens onderdak gegeven aan enkele jongens, en die waren er toen vandoor gegaan met al zijn lakens en dekens. Maar deze jongen leek hem wel eerlijk.

Meteen werd in de keuken, met wat planken en een matras, lakens en dekens, een nieuw bed klaargemaakt. Er werd nog wat over en weer gepraat. Net voor het slapengaan ging moeder Margaritha nog even op de rand van het bed zitten. Ze sprak nog enkele hartelijke woorden om de jongen moed te geven. Daarna baden ze samen een weesgegroet.

's Morgens lag de jongen nog steeds te slapen als een roosje. Hij was niet aan de haal gegaan met lakens en dekens, en ook niet met de potten en pannen uit de keuken. Hij was geen deugniet zoals die anderen. Hij wilde op een eerlijke manier zijn brood verdienen. Die dag ging Don Bosco een plaats zoeken waar de jongen kon werken.

Zonder dat Don Bosco het zelf al goed beseftte, was hij hier begonnen met zijn 'internaat'. Er kwamen stilaan meer en meer arme jongens bij. Don Bosco en zijn moeder gaven hen eten en onderdak, ze zorgden goed voor hun jongens.

Wat die avond in mei in de keuken begonnen was, groeide uit tot een groot werk voor duizenden jongens die bij Don Bosco kwamen wonen.

Gebed om af te sluiten

Heer Jezus,
wij danken U omdat wij bij Don Bosco mogen thuis zijn.
In Don Bosco hebt Gij ons iemand gegeven
om werkelijk van te houden.
Hij kon luisteren met het hart
en sprak voor ieder het gepaste woord.
Geef ons meer van die mensen
die luisteren met het hart
en aandachtig zijn voor elk woord.

DON BOSCO HAD WEL LEF

Hij leerde met vallen en opstaan.
Zijn levenspad ging niet over rozen.
Hij viel zich vaak een buil;
maar hij durfde wel te leven.
Hij wist wat leven was.
Op markten en feesten leefde hij zich uit
en later in het spel met zijn jongens.
Hij wist er iets van te maken
ook al was niet iedereen
hem daar dankbaar voor.
Ook al wilden ze niet luisteren.
hij durfde voor zijn mening uit te komen.
Hij zei dingen, waarin hij geloofde.
Dat is niet altijd leuk.
Dan moet je sterk staan.
Je moet zelfvertrouwen hebben.
De moed hebben jezelf te zijn.
Laat ze maar lachen.
Laat ze maar schelden.
Ze hoeven je niet altijd aardig te vinden.
Misschien vinden ze je wel gek.
Don Bosco werd gek verklaard
op transport gezet.
Ja, dat hadden ze gedacht,
maar daar was hij te slim voor.
De ene noemde hem een grote heilige, de ander een grote gek
maar meer dan 400 Jongens, op dat moment,
geloofden in hem.
Soms moet je wel gek zijn.
Vaak moet je lef hebben, van je afbijten,
vallen, opnieuw proberen,
stoeien met het leven, vechten om jezelf te zijn,
strijden voor je ideaal.

Don Bosco's ideaal was simpel
'God is liefde. Hij houdt van jou'.
Hij bood een plaats waar jongeren konden rusten.
Hij bood hen een dak boven het hoofd.
Hij gaf ze de kans
een verloren droom terug te vinden.
'Ze zijn niet slecht, maar ze worden het
omdat niemand zorg voor hen draagt.
Ze missen een goede opvang'.

Hij gaf hun te eten,
leerde ze rekenen en talen,

leerde ze een vak, leerde ze spelen en bidden,
leerde ze hoe ze met elkaar om moesten gaan.
Hij gaf ze regels, houvast, hoop.
Ze vertrouwden hem
en vertelden hem alles
wat hen op het hart lag, hun vragen en twijfels.
Ze klopten nooit tevergeefs aan zijn deur.
Hij had tijd voor hen,
als priester.

Gebed om af te sluiten

God onze Vader,
het is een wonder van vertrouwen dat Gij ons wilt nodig hebben
Altijd weer wekt Gij mensen op die scherper zien waar het om gaat,
die zich met volle overgave toewijden aan het welzijn van de kleinen en weerlozen,
aan de groei van uw Rijk in geloof, hoop en liefde.
Zo hebt Gij Don Bosco geroepen.
In de Geest van Jezus uw Zoon heeft hij gelovig ja gezegd,
naar het voorbeeld van Maria.
In grenzeloos vertrouwen op uw nabijheid heeft hij zijn liefde voelbaar gemaakt.
Hij heeft zichzelf niet gespaard zoals een graankorrel die sterven moet om vrucht te dragen.
Zo is hij een levend beeld geworden van uw blijvende zorg,
vooral voor de jeugd en voor elke gewone mens.
Zo heeft hij een spoor getrokken dat nog steeds het volgen waard is.
Vader, help ons te ontdekken wat Gij van ons verwacht,
geef ons uw Geest om ten volle ja te zeggen
en met hart en handen onze levenstaak te vervullen door Jezus onze Heer. Amen.

KLASGEBEDEN VOOR DE NOVEEN VAN DON BOSCO

EERSTE DAG

- v. God onze Vader,
vaak voelen wij ons zo eenzaam en onmachtig.
Zo moeilijk geraken wij tot de levensstijl
van het evangelie van Jezus.
Als wij maar met Hem op weg konden gaan, zoals Don Bosco.
- a. Goede God,
leer ons, naar het voorbeeld van Don Bosco,
elke dag groeien in uw liefde.
Laat ons delen in zijn manier van leven.
Maak ons hart mild en deemoedig als zijn hart.
Breng ons, meer dan ooit, tot één gemeenschap.

TWEEDE DAG

- v. Don Bosco had altijd een groot vertrouwen in Maria.
Zijn werk is tot stand gekomen en gegroeid dankzij haar.
Hij heeft haar ervaren als een zorgzame moeder,
de Hulp der Christenen.
- a. Heer onze God,
leer ons de weg bewandelen van de eenvoud.
Leer ons als Don Bosco vertrouwen op Maria, onze Moeder.
Sta ons bij om te leven in eenvoudige dienst aan anderen.

DERDE DAG

- v. Don Bosco leefde voor en te midden van jongen mensen.
Door zijn scholen, zijn jeugdbewegingen en zijn missies
heeft hij vele uitzichtloze jongeren gelukkig gemaakt.
- a. Goede god,
wij bidden voor onszelf en alle jongeren,
om fijngevoeligheid van hart en geest,
om luisterbereidheid tegenover allen
die ons als persoon verrijken,
om doorzettingsvermogen ondanks alle tegenslagen,
om aandacht en inzet voor allen
die onze hulp nodig hebben,
om vreugde in onze studie en ontspanning.

VIERDE DAG

- v. Don Bosco wilde missionaris worden.
De Heer heeft het anders gewild.
Toch werken er nu in de Derde Wereld
duizenden missionarissen in zijn geest,
om in woord en daad te getuigen van Jezus' boodschap.
- a. Wij bidden U voor alle missionarissen, God, onze Vader,
dat zij met veel moed volharden in het werk dat zij verrichten.
Mogen wijzelf ook bezield worden door een wereldwijde interesse
voor de jeugd over de ganse wereld.
Mogen wij voelen dat wij medeverantwoordelijk zijn voor de wereld
en dat wij daarvoor mogen steunen op uw werkzame aanwezigheid.

VIJFDE DAG

- v. Overal zijn er mensen die zich inzetten voor anderen.
Don Bosco verzamelde rond zich ook vele jongeren en volwassenen,
die bereid waren met hem mee te werken,
zich totaal te geven aan de jeugd.
- a. Wij danken U, Heer God
voor onze leraressen, leraars en opvoed(st)ers.
Samen met ons gaan zij op weg.
Wij danken U ook voor alle mensen die zich inzetten voor onze school.
En bemoedig ons opdat ook wij,
naar hun voorbeeld, bereid zouden zijn,
in volle overtuiging met hen mee te werken.

ZESDE DAG

- v. In Don Bosco vinden wij een bewijs
hoe Gij met uw mensen begaan zijt.
Wij zien dat hij zich ingezet heeft
opdat het geloof kansen kreeg in vele mensen.
- a. Wij vragen U, God, dat ook wij ons zouden inzetten
om met al onze mogelijkheden uw Rijk op aarde, mee te helpen opbouwen.
Doe ook ons leven in een geest van eerbied en ontvankelijkheid
voor de bevrijding van alle mensen.

ZEVENDE DAG

- v. Don Bosco heeft het niet alleen gekund.
Hij heeft zich - naast zovele leken -

omringd met salesianen en zusters.
Zij zetten tot op vandaag zijn werk verder.

- a. Wij bidden U, God,
dat zij altijd mogen bezield blijven
met de geest en het ideaal van hun stichter.
Dat zij niet moe worden jonge mensen te begeleiden
door hen een ideaal voor te leven.
Dat de goede geest in scholen, tehuizen en andere werken
vruchten mag dragen.

ACHTSTE DAG

- v. Don Bosco was bang voor egoïsten,
die profiteerden van anderen zonder een eigen bijdrage te leveren.
Waar mensen in vriendschap samenleven kan men niet zeggen:
'dat is mijn zaak niet.'
- a. God, vandaag bidden wij U
voor onze families en voor onze schoolgemeenschap
om een goede verstandhouding onder elkaar:
dat ons huis een thuis mag zijn,
dat onze school een plaats is waar we mensen vinden
die naast ons staan,
bij wie we onze verwachtingen vrij mogen uitspreken.
En dat wijzelf nooit hun vertrouwen beschamen.

NEGENDE DAG

- v. Een mens die niet onder de maat
van zijn mens-zijn wil blijven,
voelt zich verplicht de mogelijkheden die hij kreeg
te ontplooien.
Don Bosco wist dat deze gaven een geschenk zijn ten dienste van anderen.
- a. God, wij weten dat wij allen kansen hebben
om ons te ontwikkelen, verstandig, creatief, sportief.
Geef ons de kracht om die rijkdom
niet ongebruikt te laten.
Dat alle talenten die wij van U ontvingen,
niet alleen voor onszelf zijn,
maar voor allen met wie wij leven.

DON BOSCONOVEEN IN DE KLAS

EERSTE DAG: EEN BLIJE HEILIGE

Je kan op vele manieren christen zijn. Ik koos de manier van Don Bosco, omdat een goede christen ook een blije christen mag zijn, zegt een jonge man van 20 jaar. Als 16-jarige stichtte Jan Bosco met enkele makkers op het college de club van de vrolijkheid. In de groep was enkel verboden wat de vreugde kon afbreken. 'Opgewektheid ontspringt aan de vrede van het hart', zei hij. En niets kon zijn vreugde stukslaan. Eens zei hem een vriend: Ik heb u nog nooit zo blij gezien als vandaag. En zijn antwoord was: 'En toch heb ik vandaag de grootste tegenslag van mijn leven gehad.

- a. Don Bosco,
uw sterke vreugde boeit ons!
Onze vreugde wordt zo vlug door de minste tegenwind uit ons hart geblazen.
Waar kwam die diepe vrede van uw hart vandaan?
Mogen wij dat vernemen deze week?
Geef ons iets van uw milde lach, van uw innerlijke opgewektheid,
opdat ook onze vreugde - zoals de uwe -
anderen mag aantasten en bron zijn van geluk en levensmoed. Amen.

TWEEDE DAG: HET BEGON MET EEN DROOM

Je bent 9 jaar. Op een nacht heb je een droom. Iemand vraagt je de leiding te nemen over een zware jongensbende. Je schiet naar de troep toe en de rake klappen die je uitdeelt onderstrepen je woorden van afkeuring over hun slecht gedrag. En dan weer die stem: 'Nee, niet met slagen maar met zachtheid en geduld'. Je vertelt je droom aan tafel. Grootmoeder zegt: 'Aan dromen moet je geen aandacht geven'. Dit overkwam de 9-jarige Jan Bosco. 'Ik was het met grootmoeder eens', zegt hij vele jaren later, maar ik kon die droom nooit van me afzetten. En hij heeft mijn ganse leven bepaald.'

- a. Don Bosco,
wat was die droom op 9 jaar?
Was het jouw ontluikend zoeken
of innerlijk verlangen naar een weg in je leven?
Of was het Gods droom over jouw leven
die je overmande in je slaap?
Of vloeiden deze twee dromen samen?
Help ons luisteren naar onze eigen droom.
Help ons Gods droom over ons op het spoor komen.
En help ons geloven dat hierin de weg ligt naar ons geluk. Amen.

DERDE DAG: EEN DROOM WORDT ROEPING

Wat ga ik met mijn leven doen? Een vraag die telkens weer ook bij ons naar boven komt. Ga ik mijn droom kunnen realiseren? Don Bosco bleef er niet mee zitten, dubbend in zichzelf. Hij luisterde en hij keek naar de nood van mensen en naar Gods droom over zijn leven. Hij kende de nood van vele jongeren om hem heen die zonder vader en moeder in armoede ronddoelden. Toen hij twee jaar was hoorde hij zijn moeder tot hem zeggen: 'Je hebt geen vader meer, Jantje'. Op zijn 14 verloor hij zijn tweede vader: een 70-jarige pastoor van zijn dorp. Ik weende ontroostbaar, zei hij later. Uit deze ervaringen groeide zijn roeping: als priester vader worden van arme jongeren.

- a. Don Bosco,
wij zijn vaak angstig en onzeker als we aan onze toekomst denken:
wat moet ik worden?
De werkloosheid verwart ons soms
en doet onze dromen wegwijnen.
We dubben dan vaak in onszelf.
Doe ons - zoals jij - luisteren naar de nood van mensen
en naar Gods droom over ons jonge leven.
Help ons geloven dat God ook ons roept
om in deze wereld iets van zijn liefde door te geven
op de levensweg die voor ons ligt,
maar ook iedere dag - hier en nu tussen de mensen
met wie wij mogen samenleven. Amen.

VIERDE DAG: VADER VAN VERLATEN JONGEREN

De koster zwierde hem met een oorveeg weg uit de sacristie. Hij kon de mis toch niet dienen. Don Bosco liet de jongen terugroepen.

- Hoe heet je?
- Bart Garelli.
- Van waar kom je?
- Uit Asti.
- Leeft je vader nog?
- Neen.
- En je moeder?
- Neen.
- Hoe oud ben je?
- Zestien jaar.
- Kun je lezen?
- Neen.
- Kun je schrijven?
- neen.
- Kun je zingen?
- Neen.
- Kun je fluiten?

Het gezicht van Bart klaarde op. Door zijn voorzichtige lach heen klonk een 'Ja!'. Don Bosco had iets positiefs in hem gevonden. Het werd de eerste jongen die hij van de straat opraapte! De eerste in een zeer lange rij.

- a. Don Bosco,
je zocht steeds het positieve in de jongeren die je ontmoette.
Het geloof dat in iedereen iets goeds verscholen zit,
maakt je tot vader van veel verlaten jongeren.
Doe ook ons het positieve zien in ieder van onze vrienden.
Doe ons ook onze eigen mogelijkheden zien
en ons niet blind staren op onze tekorten.
Help ons al het goede in onszelf en de anderen
kansen te geven tot ontplooiing
en laat het bouwstenen worden voor gelukkig zijn om elkaar. Amen.

VIJFDE DAG: VERTROUWEN GEEFT LEVENSKRACHT

Wie op bezoek kwam bij Don Bosco kon niet uitgekeken raken: al dat jonge leven in zijn huis, een nooit geziene blijde bende vol levenslust. Er heerste een echt familieklimaat. En waarop steunde dit? Don Bosco wist het vertrouwen van zijn jongens te winnen door hun zijn vertrouwen te schenken. 't Is mij genoeg dat ge jongens zijt, om echt van u te houden. Vertrouwen is voor mij het dierbaarste ter wereld. Vertrouwen is de sleutel van alles. Het vertrouwen legt de stroom tussen jongens en opvoeders. In dit vertrouwen kwamen de thuisloze jongeren tot leven. In dit vertrouwen groeide de vreugde en de levenskracht van iedere jongen en van iedere groep.

- a. Don Bosco,
er heerste tussen uw jongens een klimaat van blijde levenslust.
Door uw vertrouwen in hen gaven zij u hun vertrouwen.
Wij hebben het niet zo gemakkelijk om in onze schoolgemeenschap
dit diepe vertrouwen in elkaar te beleven,
tussen leerlingen en opvoeders, en onderling met onze kameraden.
Wek in ons datzelfde vertrouwen dat in uw hart leefde.
En help ons vanuit dit vertrouwen te bouwen aan een familieklimaat
van vreugde en innerlijke blijheid. Amen.

ZESDE DAG: EEN ROTSVAST FUNDAMENT

Heb je al ervaren in je leven dat je door iemand ten volle wordt aanvaard? Dan groeit je vertrouwen in mensen. Hoe kon Don Bosco zo sterk vertrouwen in zijn jongens en in alle mensen? Hij wist zichzelf ten volle aanvaard! Door mensen ja, zijn moeder, zijn vrienden, zijn jongens. Maar geen mens kan je laten ervaren dat hij je helemaal aanvaardt. Don Bosco wist en ervaarde dat God hem en ieder mens honderd procent aanvaardde. Dat was zijn rotsvast fundament. Daarop steunde heel zijn leven. Daardoor kon hij zoveel vertrouwen geven. Zo vaak zei hij: 'Vrees niets! God is met ons! Vrees niets God zal u helpen.'

- a. Don Bosco,
wij verlangen er sterk naar
ons bemind en aanvaard te voelen.
Maar vaak blijft ons verlangen onbevredigd.
Uw vertrouwen dat God u beminde kunnen wij zo moeilijk volgen.
Voor ons is dat meestal niet zo een zekerheid als voor u.
Als daarin echter het fundament ligt van heel uw leven,
help ons dan ook geloven dat God onze honger naar liefde kent
en wil stillen,
en dat Hij ook ons onvoorwaardelijk bemint
en ons echt aanvaardt zoals we zijn.
Laat dit geloof ook voor ons de rots zijn
waarop heel ons leven steunt. Amen.

ZEVENDE DAG: DE WAARDE VAN EEN MOEDER

'Ik zal je een Moeder geven die je met liefde en wijsheid zal bijstaan', hoorde Don Bosco in zijn eerste droom. 'Op haar', zegt hij later,' heb ik al mijn vertrouwen gesteld'. Zij wenst dat wij al ons vertrouwen stellen in haar. Zij heeft mij steeds geleid. Het is zeker dat zij ons bemint. Zij verlaat nooit wie op haar vertrouwt. Wie op haar vertrouwt komt nooit bedrogen uit. Wie alleen weinig kan doet veel met haar hulp! Zo drukt Don Bosco zijn liefde tot Maria uit en zijn vertrouwen in haar. Maar ook haar liefde voor ons. Hij heeft die steeds ervaren.

- a. Don Bosco,
wij kunnen er zo moeilijk bij hoe gij met Maria waart verbonden,
hoe gij haar liefde hebt ervaren.
Geef ons iets van uw kinderlijk vertrouwen in haar.
Doe ons beseffen dat zij ook voor ons een moeder wil zijn
om ons de weg te tonen naar het volle vertrouwen in God
en de overgave aan hem en naar echte liefde voor de mensen om ons heen.
Vraag haar, dat zij ook ons wil helpen
om onze dromen en Gods droom over ons waar te maken in ons leven. Amen.

ACHTSTE DAG: PLAATS VOOR VELEN

Vanaf het ogenblik - zegt Don Bosco - dat ik als arme priester jongens begon bijeen te brengen voelde ik de noodzaak aan medewerkers te hebben. Hij zocht priesters en leken die op welke wijze ook hem hulp konden bieden bij zijn werken voor de jongeren. Hij zocht mensen die ook elders vanuit zijn geest wilden werken voor de jeugd. Hij stichtte de congregaties van de salesianen en de zusters. En zijn jongens zelf riep hij op mee te werken in hun eigen opvoeding en die van hun kameraden. Zijn opvoedingswerk geeft de kans aan ieder die - hoe dan ook in zijn geest wil werken voor het heil van jonge mensen.

- a. Don Bosco,
gij wist u geroepen en gezonden om in de Kerk,
voor de jeugd met een eigen opvoedingstrant heel je leven in te zetten.
Uw hart was echter veel groter dan uw handen en uw eigen mogelijkheden.
Daarom hebt gij velen kans gegeven om met hun eigen geaardheid
en hun eigen levensroeping met u mee te werken.
Vele jongens zijn bij u gegroeid tot volwassen, dienstbare mensen
omdat ze zich hebben ingeschakeld voor hun eigen opvoeding
en die van hun vrienden.
Geef ook ons de kracht en de moed
om met onze eigen mogelijkheden ons in te zetten in uw opvoedingsproject. Amen.

NEGENDE DAG: TESTAMENT AAN ZIJN JONGENS

De dag is nakend dat ik jullie moet verlaten, schreef Don Bosco aan zijn jongens. Bedenk dat bescheidenheid de bron is van tevredenheid. Leer elkaars gebreken verdragen, volmaaktheid is niet van deze wereld. Hou op met kankeren, want daaraan gaat de liefde kapot. Wie geen vrede heeft met God, heeft geen vrede met zichzelf en geen vrede met de anderen. Weet dat jullie kinderen zijn van Maria. Zij wil de barrière van wantrouwen tegenover jullie opvoeders samen met jullie opruimen. Jullie arme, oude vriend verlangt jullie openhartigheid in alle eenvoud en oprechtheid, jullie warme liefde en jullie ware vrolijkheid.

- a. Don Bosco,
uw testament aan uw jongens
is een heel levensprogramma
maar ook een veilige weg om gelukkig samen te leven.
Blijf gij ons telkens oproepen om er dag na dag aan te bouwen.
Toon ons de weg om in vrede en vriendschap te leven met God,
met onszelf, met elkaar.
Geef ons iets van uw kracht en uw warme liefde,
van uw vertrouwen in God en in elk van uw jongens,
zodat wij samen kunnen leven in die ware vreugde die u zo dierbaar was. Amen.

DON BOSCO, INSPIRATIE VOOR CHRISTENEN VAN VANDAAG

Mensen hebben voorbeelden nodig om hun leven naar te richten. Je kan een ideaal zien in een leven dat getekend is door hartelijkheid en redelijkheid en geloof dat God van je houdt zoals je bent. Je kan hierin vertrouwen putten om te kiezen voor mensen met wie je verbonden wil leven. Je kan een mens van blijheid zijn ondanks pijn en tegenslagen. Je kan je laten raken door de kleinen die rond je leven en je voor hen afsloven tot nieuwe levensmoed. Dat zijn idealen, maar je kan er naar toe groeien. Don Bosco beleefde dat ideaal. Hij kan je voorbeeld zijn.

- a. Don Bosco,
wij willen U danken voor het voorbeeld dat je was,
voor de levende inspiratie om ons leven te bezielen.
Wij vragen U, waak over ons jonge leven, vertrouw ons toe aan Maria.
Blijf ons oproepen tot hartelijke vreugde,
tot realistische redelijkheid,
tot diep vertrouwen in God en in de mensen.
Help ons zo een familieklimaat te scheppen in onze school, bij ons thuis,
om uit te groeien tot rijke en blije mensen. Amen.

DON BOSCO, GOED NIEUWS VOOR DE JEUGD

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

JAN BOSCO ... DON BOSCO

Giovanni, noemde zijn moeder hem.
Giovanni, de slimmerd, zo noemden zijn buurjongens hem.
Wat een trucjes en acrobatentoeren haalde hij niet uit.
Ook later nog.
Die slimmerd werd hun vriend, maar een heel speciale.
Hij won vele jongeren voor het goede.

Giovanni Bosco, de priester van de arme jongens,
zo noemden hem de rijken en de ministers, de paus en de gevangenen.
Giovanni Bosco ging op tocht,
in de voetsporen van Jezus Christus.

Hij ontmoette boefjes, jongens zonder thuis,
werkzoekende jongens, zieke neefjes van kardinalen en rijke lui.
Om hen te helpen werd Giovanni boerenknecht,
schoenlapper, jeugdleider, ziekenbezoeker,
tafelgast, kerkenbouwer, bedelaar.
En het is ongelooflijk hoe Giovanni altijd geholpen werd.

Op 31 januari 1888 stierf Jan Bosco
en meer dan ooit leeft hij voort
in de mensen van wie het hart als het zijne klopt.
Met mensen die een kring rond hem willen vormen
bereiden wij ons op zijn feest voor.
Negen dagen lang. een 'noveen' noemen we het.

De volgende dagen zal je hem beter leren kennen.
Je zal vernemen hoe hij de harten van de mensen won
door zijn sympathie, door zijn liefde en zijn goedheid voor allen,
de kleinsten en armsten het eerst.
Je zal horen hoe zijn werk ontzaglijk aangroeide
en hoe zijn helpers bij hem wilden blijven en salesiaan werden
hoe het werk zich verspreidde over Italië en over de hele wereld.
Je zal echt zijn aanwezigheid voelen gedurende de komende dagen.
Laat Don Bosco ook jou aanspreken met zijn boeiend levensverhaal.

Om samen te bidden

Don Bosco hebt Gij ons gegeven, Heer God,
als een wonder teken van uw liefde voor jonge mensen.
Blijf tot ons uw woord van liefde spreken in mensen om ons heen
die zich zoals Don Bosco, voor jonge mensen willen inzetten.
Maak ons open en ontvankelijk voor elke woord
en elk teken van uw liefde.

EEN MOEILIJKE JEUGD

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Gemakkelijk is het allemaal niet begonnen.
Van thuis uit had hij enkel de steun van zijn moeder,
een eenvoudige, arme, ingoede vrouw.
Vader was gestorven toen Jan nog maar twee jaar was
en zijn broer wilde maar dat hij op het veld kwam werken.

Om samen te bidden

Jan Bosco,
al die mogelijkheden die je in je droeg
heb je van jongs af willen ontwikkelen
met de zorg en de bekommernis voor anderen.
Mogen wij zelf ons inzetten om met onze talenten
uit te groeien tot mensen
van vreugde en vergeving,
van goedheid en liefde.
Mogen wij mensen worden naar uw hart.

KIEZEN VOOR JONGEREN

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Jan Bosco zette door.
Op 5 juni 1841 wordt hij priester gewijd.
Ook als priester wil hij er zijn in alle eenvoud en dienstbaarheid,
met alle liefde van zijn hart,
voor de jonge mensen die anders niemand hadden.
Bartolomeo Garelli was zijn eerste rakker.
En van toen af zij er nog zoveel meer Bartolomeo's gekomen.

Om samen te bidden

Uw aandacht ging uit naar kleine mensen, heilige Jan Bosco,
en in de warmte van uw hart wisten zij zich goed en groot.
Laat ons een hart hebben, groot en warm,
voor het kleine in elkaar,
voor de kleine mens in onze gemeenschap
en leer het ons dat alleen liefde ons tot mensen maakt.

WEINIG BEGRIP

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Dat Jan Bosco zich met arme, aan hun lot overgelaten jongeren inliet,
werd hem niet altijd in dank afgenomen.
Mensen uit de buurt werden er lastig om.
Het gemeentebestuur kreeg klachten.
Zelfs andere priesters en pastoors vonden het maar een gek gedoe.
Ze wilden Don Bosco zelfs gek verklaren.
Maar niets ontnemt hem zijn enthousiasme.
Hij ziet jonge mensen zo graag.

Om samen te bidden

Voor wijzen en verstandigen hebt Gij
uw boodschap verborgen gehouden.
Aan kinderen hebt Gij u laten kennen.
Geef ons mensen, Heer, zoals Don Bosco,
die als gekken van uw liefde willen getuigen.
Schenk ons die eenvoud en die vurige enthousiaste inzet.

BIJ DON BOSCO THUIS

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Met zijn jongens trekt Don Bosco van hier naar daar.
Maar in liefde zijn mensen tot zoveel in staat.
Haast niet te geloven hoe Don Bosco's diep geloof
hem zo sterk aanzette om zijn jonge mensen heel graag te zien.
Op 5 juni 1846 vindt hij voor zijn jongens een onderdak.
Voor zijn jongens is het een echte thuis.

In het huis Pinardi bloeit Don Bosco's zorg
voor jonge mensen verder open.
Niet alleen in zijn vrije tijd wil hij voor zijn jongeren een thuis zijn.
Al vlug begint hij een 'beroepsschool'. Een college komt later.
De hele opvoeding van jonge mensen neemt hij ter harte.
Ze leren er hun lessen, doen er aan sport, voordracht en toneel,
maken tijd voor eucharistie, biecht en gebed.
Bij hem kunnen ze leren echt te leven.

Zo bewees hij met zijn jongens een grote dienst
bij de cholera-epidemie in Turijn einde juli 1854.

Om samen te bidden

Een echte thuis hebt gij geboden, Don Bosco,
aan jonge mensen van de straat.
Moge uw bezieling mensen aanzetten om voor elkaar te zijn:
een thuis van liefde en genegenheid,
van blijheid en trouw,
een echte thuis om echt te leven
en volop mens te worden.

EEN EIGEN CONGREGATIE

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Aan rusten heeft Don Bosco niet veel gedacht.
Er was nog zoveel.
Zoveel meer dan één mens aan kan.
Het plan rijpt om een eigen kring van medewerkers te vormen.
Heel veel moeite heeft hij gehad om een eigen congregatie goedgekeurd te krijgen.
Voor het eerst spreekt hij er vier van zijn jonge kerels over in 1854.
'Salesianen zullen we ons noemen', zei hij.
Een lange weg is hij gegaan tot 1874.

Om samen te bidden

Tot vandaag en ook morgen nog,
heilige Jan Bosco,
willen mensen de weg gaan die gij hebt geweest.
Vervul deze mensen met uw liefde en uw geloof.
Mogen zij jonge mensen vandaag vreugde en hoop bieden,
vertrouwen in het leven en een diep geloof in zichzelf,
in mensen naast hen en in God,
in wie gij zelf zoveel vertrouwen stelde.

NIETS IS HEM TEVEEL

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Waartoe mensen die zich gestuwd weten
door Gods liefde, toch in staat zijn.
Geen moment heeft hij stil gestaan.
Jongeren hebben zijn hart gestolen.
Voor hen werd hij priester, voor hen gaat hij bedelen,
voor hen werkt hij onverdroten voort.

Tot zijn laatste dagen leeft hij onder zijn jongens en blijft hij hen nabij.
Hij wilde jonge mensen gelukkig zien.
Niet is hem daarvoor teveel geweest.

Om samen te bidden

Dank zeggen wij, Heer, om mensen zoals Jan Bosco,
die zich geven zonder berekening, heel hun leven.
Laat onszelf ook mensen worden
die zich inzetten voor elkaar
en voor mensen die hulp vragen.
Laat ons hierin gelukkig zijn
en andere mensen gelukkig maken.

EEN WERELDWIJDE FAMILIE

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Niet alleen een eigen congregatie heeft hij gesticht.
De liefde voor jongeren die hem bezielde heeft vele vormen aangenomen
en strekte zich uit over de grenzen van Italië
Het werd een hele salesiaanse familie over de hele wereld verspreid.

In 1872 stichtte hij samen met Maria Mazzarello
de congregatie van de Dochters van Maria Hulp der Christenen,
de Zusters van Don Bosco.

De vereniging van de salesiaanse medewerkers kwam in 1876 tot stand.

Op 11 november 1872 vertrokken de eerste missionarissen naar Zuid-Amerika.

De priester in hemdsmouwen, het werkte aanstekelijk.
Vele anderen hebben de handen uit de mouwen gestoken
voor de droom van Don Bosco.

Om samen te bidden

Uw liefde voor jongeren, heilige Don Bosco,
heeft mensen samengebracht en met elkaar verbonden.
Moge zij ook vandaag in onze wereld
mensen met elkaar tot één familie verbinden,
die de handen uit de mouwen steken
en zich inzetten voor jongen mensen
en voor uw droom van goedheid en vreugde,
van diep geloof en echt leven voor hen.

EEN EN AL VERTROUWEN

(eventueel te ondersteunen met fragmenten uit het stripverhaal)

Het diepe en rotsvaste geloof van Don Bosco
zal voor ons wel een wonder blijven.
Wonderlijk nog meer omdat juist dat geloof in God
hem groot heeft gemaakt in zijn goedheid en liefde voor mensen,
in zijn durf en zijn vertrouwen voor de toekomst
en voor alles wat hij ondernam.
Heel zijn leven heeft hij ervan gedroomd
een goede herder te zijn voor jonge mensen,
zoals Jezus zelf een goede herder voor mensen is geweest.
Als goede herder heeft hij zijn leven
voor zijn jongens gegeven,
als goede herder is hij ook in hun midden gestorven.
Op 31 januari 1888 sterft hij.
Liefde brengt rijke vrucht voort, over de dood heen.
Zoals de graankorrel die in de aarde valt.

Om samen te bidden

Heilige Jan Bosco,
moge de liefde en het grote geloof
die u doen leven tot over de dood
ook in onze dagen vruchten dragen.
Schenk ons mensen en laat ons zelf mensen worden
met een hart van liefde en vreugde voor jonge mensen,
open voor de goedheid van elke mens
en bereid om ons voor elkaar in te zetten.
Zo blijft gij leven in ons midden
en krijgt Gods liefde een aangezicht in onze tijd.

Oasecentrum Don Bosco
Daniël Malfait